

W108

De 'custom' 280 S van Stefan Bakker is een beroemdheid in de 'scene'

ANDERS

Mercedessen die al zo'n beetje een halve eeuw op de weg staan, heb je in soorten en maten. Sommige eigenaren sparen kosten noch moeite om alle sporen van de tijd uit te wissen: hun auto moet er precies zó uitzien en rijden als op het moment dat hij de fabriekspoort verliet. De 280 S die Ruud Manders een jaar of tien geleden onder zijn hoede nam en die nu in het bezit is van Stefan Bakker, is het tegenovergestelde. Eerst werd de auto van zijn complete veerweg ontdaan, later kreeg de W 108 uit 1970 een *airride*-systeem. En aan de buitenkant mocht de tand des tijds naar hartelust knagen. "Het verval, dat vind ik juist mooi aan deze auto", zegt Bakker.

Ruud Manders is zo iemand die altijd meerdere auto's 'op stal' heeft: sommige zijn om 'gewoon' mee te rijden, andere worden een rijdend project en weer andere komen voorlopig in een hoek van de schuur te staan om er ooit eens een keer iets mee te gaan doen. De onderhavige 280 S valt in de tweede categorie, maar daar had Manders nog geen idee van toen hij op zoek ging naar een oude Mercedes. "Ik wilde een auto met een trekhaak. En een oude Mercedes, die gaat nooit kapot. Ik was eigenlijk op zoek naar een W 123 toen deze 108 langskwam op Marktplaats. Ik dacht gelijk 'maar die is veel vetter!' Dus snel gekocht en toen bleek dat er geen trekhaak onder kon. Nou ja, daar heb ik dan maar een andere auto voor bij gekocht..." Het duurde niet lang voordat de 280 S 'plat op de grond' werd gelegd. Stukje bij beetje werden de veren onder de auto met de slijptol van hun windingen ontdaan, want met een normale veerspanner kun je er bij deze Mercedesen niet bij en de aanschaf van duur speciaalgereedschap stond niet op het programma. Een tijdlang heeft de auto zonder noemenswaardige vering rondgereden en dat ging volgens Manders eigenlijk nog best goed. "Nou ja, de baksteunen moesten regelmatig worden vervangen en het voorste subframe werd door het veelvuldig contact met het wegdek ook letterlijk een slijtagedeel. Uiteindelijk is de hele voortrein een keer vervangen. Er zit nu een staalplaat van 8 millimeter dik onder, die houdt het wel een tijdje uit. De originele zescilinder bleek al vrij snel met gezondheidsproblemen te kampen: op één cilinder had ik geen compressie meer en het olieverbruik was bepaald fors te noemen. Nu kende ik iemand die ook een W 108 had en daar een Chevrolet V8 in ging leggen. Dus de motor die daar in zat kwam vrij. Ik sloot een deal en kwam er daarna aan de hand van de motornummers achter dat het niet om het originele 2,8 literblok ging, maar om een oudere 2,2 literversie uit een *Heckflosse*. Die ligt er nu dus in. Van buiten zie je het verschil toch niet..."

Toch maar airride inbouwen

Zijn huidige 'rat look' kreeg de Mercedes geheel op natuurlijke wijze door de tand des tijds. "Toen ik hem kocht, zat er wel een blaasje op de carrosserie. Maar omdat ik hem dagelijks gebruikte, stond de Mercedes gewoon buiten bij mij voor het huis en dan gaat het hard. Als je hem gaat lassen en overspuiten, dan komen er al snel veel kosten bij. Een setje nieuwe raamrubbers kost al 800 euro, en het chroom dat er op zit past goed bij de carrosserie in zijn huidige staat, maar als je de carrosserie helemaal hebt gespoten dan moet dat natuurlijk ook allemaal worden gedaan. Je zit dan al snel op een bedrag van vijf cijfers, nog even afgezien daarvan dat ik helemaal niet de tijd heb voor een

dergelijke ingrijpende restauratie. Dus het besluit om het lekker zo te laten, was al snel genomen..." Er was wél een ander dingetje: er stond een grote rit op het programma naar een meeting in Noorwegen via Hamburg, Kopenhagen en Göteborg. "Als de politie je in Duitsland spot met een auto waar in principe alle vering onderuit is gehaald, dan ben je met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid ridder te voet en zie je je auto alleen nog maar terug als een mooi pakketje van één bij één bij één meter. Het besluit om het dan maar fatsoenlijk aan te pakken en er *air ride* onder te zetten, was snel genomen. Ik kwam er pas later achter dat zo'n aftermarket luchtveringsysteem dan weer verboden is in Noorwegen... Maar goed, we hebben geen problemen gekregen. Wel een enorme hoeveelheid bekijks onderweg. Net als altijd trouwens met deze auto. Leuk voor een tijdje, maar

---

Ik was eigenlijk op zoek naar een W 123 toen deze 108 langskwam op Marktplaats. Ik dacht gelijk 'maar die is veel vetter!'

---

soms wil je gewoon van A naar B en dan is het wel eens lastig. Dat je op de snelweg naar rechts gaat om iemand met meer haast er langs te laten, en dat ze dan vervolgens de hele tijd naast je blijven rijden om foto's en filmpjes te maken en dan kom jij klem te zitten achter een vrachtwagen, om maar eens een voorbeeld te noemen. En ik had nog wel een aantal andere projecten waar ik mee verder wilde, zoals een tweedeurs Opel Rekord Caravan waar ik al een hele tijd naar op zoek was, want die zijn indertijd allemaal opgereden en wat er nog over is, is doorgaans katsuverrot. Ik vond er nog eentje in goede staat, maar de tijd en middelen ontbraken om er iets mee te doen. En met de Mercedes was ik wel klaar, ik had er alles mee gedaan en beleefd wat ik wilde. Dus de 280 S op Marktplaats gezet en toen kwam Stefan in beeld."

Niet moeilijk doen

"Ik was in het buitenland voor mijn werk toen ik de auto op Marktplaats spotte. Ik zocht contact met Ruud, die inmiddels was bedolven onder de reacties en waarschijnlijk dacht 'oh, daar komt de zoveelste dromer...' dus ik deed dezelfde dag nog een aanbetaling. Maar toen moest die auto daar natuurlijk wel zo snel mogelijk worden opgehaald en ik zou nog een week of twee in het buitenland blijven", vertelt Stefan Bakker. "Dus ik schakelde een vriend van me in die ik eigenlijk eens in de tien jaar zie maar die nooit moeilijk doet, en stortte het resterende bedrag op zijn rekening zodat hij dat bij het ophalen van de auto bij Ruud kon voldoen. "Ik heb hem nog wel zeker een half uur lang alle dingetjes van de auto uitgelegd, want je rijdt er niet per definitie zomaar mee weg", vult Ruud aan. "Daarna liet ik de auto nog een maand of drie bij die vriend staan. Die tijd had ik

wel nodig om mijn vrouw geestelijk voor te bereiden op wat ik nu weer voor oude rommel had aangeschaft, want die kent me ondertussen wel zo'n beetje", lacht Stefan. "Het heeft desondanks wel even geduurd voordat ze met me mee wilde rijden in de S, en dan alleen nog onder de voorwaarde dat ik niet onderweg met de airride ga lopen klooiën... Naast deze auto en de bedrijfsbus hebben we trouwens ook nog een W 211 E-Klasse van de tweede serie met de goede motor en 7G-Tronic, en een Smart. We zijn dus een echte Mercedesfamilie."

Overwegbel

Stefans plannen met de auto zijn simpel: onderhouds moet het allemaal gewoon in orde zijn, en verder moet de W 108 vooral zo blijven zoals hij is. "De vaste lasten bedragen 9,71 euro per maand voor de verzekering en da's alvast mooi. Verder heb ik de radiator laten revi-

seren, de thermostaat vervangen, het uitlaatsysteem wat aangepast – Ruud heeft een tijdlang zelfs zonder uitlaat gereden, gewoon met de twee uitgangen van het spruitstuk zo naar de atmosfeer want tja, uitlaten bleven ook wel eens op de weg achter... en zo nog wat dingetjes.” In het interieur vinden we een nog gloed-nieuwe pookknop van het juiste type (“hij zat zelfs nog in het originele zakje”), maar ook de hendel van een kitspuit waarmee Stefan het stationaire toerental regelt en een houten wig om één van de portierrauiten in gesloten toestand vast te kunnen zetten. Eén bijzonder staaltje customizing heeft Stefan nog toegevoegd: vóór de radiator vinden we een groot, rond, zwart ijzeren blok. Het blijkt de bel van een spoorwegovergang. “Ik zocht wat gek, een leuke gimmick die op 12V kon worden aangesloten en zo’n bel werkt op een spanning tussen 8 en 16 Volt, dus dat was kat in het bakkie. Hila-

riteit alom als ik ergens al bellend kom aanrijden”, legt Bakker uit met een dikke grijns op zijn gezicht. Intussen zijn een paar Mercedesvrienden van de twee op de plaats van de fotoshoot gearriveerd. De auto’s die zij meebrengen zijn zo divers als het maar kan en hebben behalve de Ster niets gemeen met de rijdende kunst die de door de tijd getekende 280 S is: een 500 SEC in virtuele nieuwstaat die laag op grote *deep dish* Brabuswielen staat, een matzwarte CLK in Carlsson-uitvoering en een smetteloze, ivoorkleurige W 211 E-Klasse met een prachtig zandkleurig lederen interieur. Het tekent de sfeer binnen het groepje liefhebbers, waarbinnen iedereen de ruimte krijgt om de liefhebberij op zijn persoonlijke manier te bedrijven. Want zoals één van hen zegt: “Zelf zou ik nooit in zo’n auto willen rijden. Maar dat hoeft ook niet. Die W 108, die is gewoon helemaal Stefan.” **SL**

